

TIJDSCHRIFT

VAN HET

KONINKLIJK NEDERLANDSCH GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- EN PENNINGKUNDE

ONDER DE ZINSPREUK

„Concordia res parvae crescunt“

TE

AMSTERDAM

21^e Jaargang

AMSTERDAM

JOHANNES MÜLLER

1913

IN MEMORIAM
AUGUST SASSEN.

† 22 Juni 1913.

„Na mijn' dood zal er ook over mij in ons Tijdschrift wel wat geschreven moeten worden, laat 't dan toch geen lange necrologie zijn, maar herdenk slechts kort, wat ik voor 't Genootschap gedaan heb. Dit moet voor de leden, die mij gekend hebben eene opfrissing zijn van hun geheugen, zij zullen zich bij het lezen mij dan wel weêr herinneren en, naar ik hoop, eene prettige herinnering aan mij bewaren.”

Aldus ongeveer, verzocht de heer SASSEN mij eenige weken vóór zijn overlijden, toen het te voorzien was, dat zijn einde niet ver verwijderd zou zijn en beloofde ik hem aan zijn wensch te voldoen: dus geen lang levensbericht, slechts een kort bijschrift bij zijn portret.

AUGUST HENDRIK SASSEN werd 6 Maart 1853 te 's-Hertogenbosch geboren en was gedurende een reeks van jaren notaris te Helmond, waar hij zijn vader in die betrekking was opgevolgd.

Als archivaris van Helmond kwam hij bij zijne wetenschappelijke onderzoekingen herhaaldelijk in aanraking met vroegere muntstelsels en muntwaarden en was het zijn streven om te trachten een weg te vinden in het zoo ingewikkelde middeleeuwsche muntwezen. Niet de eigenlijke *mint* boezemde hem belang in, maar het gewicht van het stuk metaal en de waarde, die het vertegenwoordigde. Nagenoeg al zijn „vondsten” en waarde-

berekeningen publiceerde SASSEN in dit Tijdschrift; naast talrijke kleinere mededeelingen herinneren wij aan de *Analyse van een 5-tal muntordonnantien* van 1521, 1577, 1586, 1603 en 1606, verschenen in jaargang 1910 en op de *Munt- en Geldswaarde te Nijmegen* (1382—1427) in jaargang 1911. De proeven voor zijne in aflev. 2—3 van den loopenden jaargang opgenomen studie *Bijdrage tot de kennis van het Nederlandsch muntwezen in de middeleeuwen*, geput uit rekeningen op het Rijks Archief te Arnhem gevonden, heeft hij nog zelf nagezien, maar de verschijning van dit belangrijk opstel niet meer mogen beleven.

Aan zijne onderzoekingen op het Rijks Archief te 's-Gravenhage danken wij de kostelijke bijdrage *Erat sermo inter fratres*, waarop hij op onze najaarsvergadering te 's-Gravenhage in October 1912 onze leden vergastte 1). Hij putte zijn stof uit het Archief der Dordtsche Munt, in het Rijks Archief berustende, en had het voornemen eene geschiedenis te schrijven van die Munt en hare ambtenaren, waartoe hij reeds eenige aantekeningen verzameld had. Uit de rekeningen van het Rijks Archief bewerkte hij zijn stuk over *de Hollandsche en West-Friesche dwiten* (1739—1780), waarin hij naast andere bijzonderheden wist mede te deelen de jaren, waarin die munten geslagen waren en het aantal stukken, in elk jaar gemunt.

Vermelden wij van zijnen numismatischen arbeid nog de belangrijke studiën over *de Noord-Nederlandsche Muntgewichtmakers*, waarvan hij de talrijke, tusschen den tekst geplaatste afbeeldingen zelf teekende.

In 1895 was SASSEN tot buitengewoon lid van ons Genootschap benoemd, terwijl hij twee jaren later gewoon lid werd. Na den dood van den heer ROEST werd hij

1) Dit opstel werd onder zijne nagelaten papieren gevonden en is in deze aflev. opgenomen.

tot voorzitter verkozen, maar zijne drukke praktijk als notaris verhinderde hem vaak een werkzaam aandeel aan de vergaderingen te nemen, zoodat hij dan ook deze functie reeds korten tijd daarna nederlegde, en zich met het vice-voorzitterschap tevreden stelde. In 1907 legde hij zijn praktijk als notaris neder en vestigde zich te 's-Gravenhage, waar hij zich aan zijne lievelingsstudie kon wijden, en sedert dien tijd was hij eene getrouwe, steeds gaarne geziene verschijning op onze vergaderingen, en was hij zeker wel de aangewezen persoon om na het overlijden van Dr. DE DOMPIERRE DE CHAUFÉPIÉ hem als voorzitter op te volgen. De aangename wijze, waarop hij onze vergaderingen te 's-Gravenhage, Rotterdam en Leiden gepresideerd heeft, zullen zich de daarop aanwezige leden dankbaar herinneren. Ten slotte nog eent enkel woord over SASSEN's andere lievelingsstudies. Naast de numismatiek waren het vooral de beoefening der geschiedenis van Noord-Brabant, de heraldiek en de folklore, die hem ter harte gingen. Uit zijn Helmondsche jaren dagteekenen, naast kleinere studiën, in het *Tijdschrift voor Noord-Brabantsche geschiedenis, taal- en letterkunde, de Geschiedenis van de Schutterij van het Kolveniers- of Lieve Vrouwegilde te Helmond* (1882), de *Protocolen der Helmondsche Notarissen van 1595—1798* (1890) en, te zamen met den heer KROM, de *Oorkonde betreffende Helmond* (1884). In het *Maandblad van het Genealogisch-Heraldisch Genootschap „De Nederlandsche Leeuw”* komen talrijke grootere en kleinere mededeelingen en bijdragen van zijn hand voor, en naast ons Genootschap stond „de Leeuw” bij hem in hooge eere, niet licht sloeg hij eene vergadering er van over, en onder de leden telde hij er vele vrienden. Kort vóór zijn overlijden schonk hij nog eenige zeer belangrijke oude handschriften aan de bibliotheek van dat Genootschap 1).

1) Zie Maandblad 1913, p. 162.

Een bezoek aan het Folklore-Museum te Antwerpen voor een paar jaar gebracht, deed bij hem het plan rijpen om te pogen in Nederland ook een dergelijk Museum te stichten. Dadelijk toog hij aan het werk en trachtte zooveel mogelijk bijeen te brengen wat aan typische en karakteristieke voorwerpen, vooral in Noord-Brabant nog te vinden was: kleedingstukken, ringen en andere kleinoodiën, gildestukken enz. stroomden hem, dank zij zijne vele relaties, van alle zijden toe en werden, met zijne talrijke lijvige bundels aantekeningen omtrent oude zeden en gewoonten, door hem nagelaten aan het op te richten „Openlucht-Museum”, waarvan hij een warm voorstander was. Hij had nog veel kunnen en nog veel willen doen. Heel wat werk heeft hij onvoltooid moeten achterlaten en de laatste weken van zijn leven, toen hij wel inzag, dat het hem niet meer gegeven zou zijn om zijne begonnen studiën te voltooien, waren voor hem recht smartelijk. Zijn laatste werk was 't corrigeren der drukproeven van zijn hierboven vermeld opstel: *Bijdrage tot de kennis van het Nederlandsch muntwezen in de middeleeuwen* en het voor den druk gereed maken van de „Gemengde berichten” die hij een paar dagen vóór zijn overlijden naar de drukkerij zond en alle in deze aflev. opgenomen zijn. Tot het einde toe heeft hij dus voor ons Genootschap gewerkt.

Ik hoop hiermede aan het verzoek van onzen vriend SASSEN voldaan te hebben, maar twijfel er niet aan, of onze leden zullen deze „opfrissing van hun geheugen” niet noodig hebben om van hunnen werkzamen en sympathieken voorzitter eene aangename herinnering te bewaren.

A. O. VAN KERKWIJK.

's-Gravenhage, Sept. 1913.

Aug. Sassen